

Καινούριες Μέρες των αναπήρων

Τεύχος αρ. 28
Οκτώβρης - Νοέμβρης - Δεκέμβρης 2007

Στέλιος Πισής

- ▲ Ημέρα των Αναπήρων
- ▲ ΚΥΣΟΑ
- ▲ Τα δικαιώματά σας

- ▲ Εφεύρεση Εργασίας
- ▲ Η Αφράλεια σας
- ▲ Φυσιολογικά

Δωρεάν σε όλα τα άτομα με αναπηρία και σε οποιονδήποτε ενδιαφέρεται

Στέλιος Πισής

ο άνθρωπος υπόδειγμα για το θάρρος και την επιμονή του

Ο Στέλιος Πισής γεννήθηκε στη Λεμεσό, στην Κύπρο, το 1976 και από τα πέντε του χρόνια φάνηκε η κλίση και το ταλέντο του στη μουσική.

Ξεκίνησε αυτοδίδακτος παίζοντας πιάνο. Την ίδια περίοδο όμως οι γιατροί διέγνωσαν ότι έπασχε από Μυϊκή Δυστροφία τύπου Duchenne, μια σοβαρή ασθένεια που χτυπά το μυϊκό σύστημα του ασθενή με αποτέλεσμα τη σταδιακή εξασθένηση των μυών. Έτσι, λόγω των κινητικών δυσκολιών που προέκυψαν άρχισε να ασχολείται με τα ηλεκτρονικά μουσικά όργανα μια και δεν είχε πλέον την δυνατότητα να παίζει πιάνο.

Στα δέκα του χρόνια δεν μπορεί πια να περπατήσει και χρησιμοποιεί αναπηρικό καροτσάκι. Παρ' όλα αυτά η αγάπη του για τη μουσική τον οδηγεί να αρχίσει να παρακολουθεί εντατικά μαθήματα μουσικής με καθηγήτη στο σπίτι και παράλληλα να ανακαλύψει την ικανότητα του στο τραγούδι και στη σύνθεση.

Από το 1990 άρχισε να γράφει μουσική και τραγούδια. Το 1994 πήρε το πρώτο βραβείο σε παγκύπριο διαγωνισμό σύνθεσης τραγουδιού με το τραγούδι του «**Είναι στολίδι τ' ουρανού**», το οποίο και ερμήνευσε ο ίδιος.

Μετά από ένα χρόνο βραβεύτηκε από την Unesco στα πλαίσια του προγράμματος «**Artists across the frontiers**» για το τραγούδι του «**Ψηφίδες**», το

οποίο αναφέρεται στα ψηφιδωτά της κατεχόμενης εκκλησίας της Παναγίας της Κανακαριάς στην Κύπρο, τα οποία κλάπηκαν και πωλήθηκαν από τους Τούρκους εισβολείς.

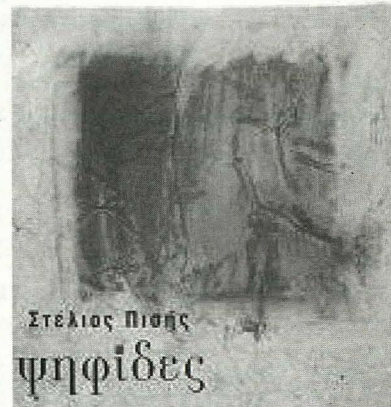
Το 1996 μπαίνει για τα καλά στο χώρο την σύγχρονης μουσικής τεχνολογίας αρχίζοντας να χρησιμοποιεί ηλεκτρονικό υπολογιστή και synthesizers με τη δυνατότητα πλέον να συνθέτει και να ενορχηστρώνει ο ίδιος τα κομμάτια του.

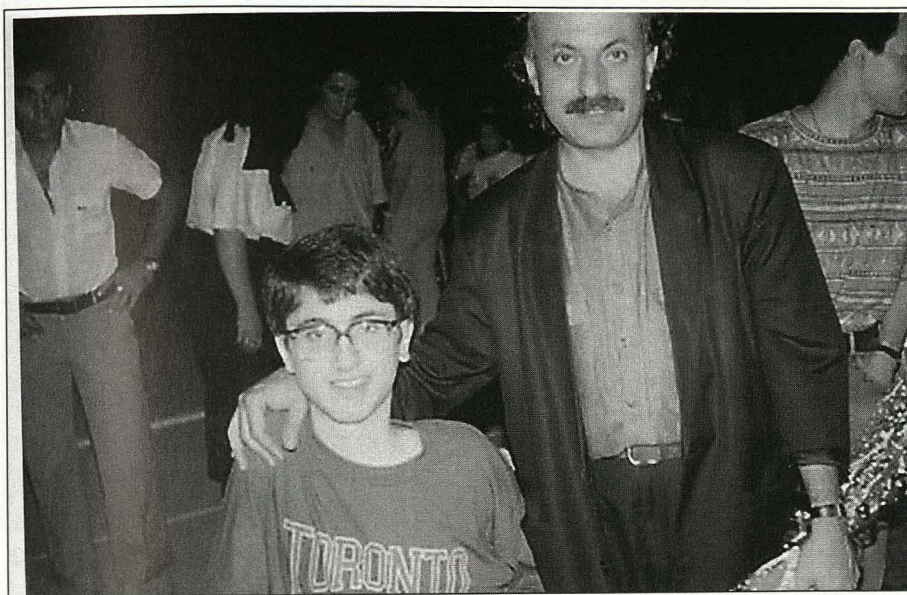
Το συνεχιζόμενο δράμα της ιδιαίτερής του πατρίδας δεν τον άφησε ασυγκίνητο και ανεπηρέαστο κι έτσι έγραψε μία σειρά τραγουδιών, τα οποία ερμήνευσε ο ίδιος και κυκλοφόρησαν σε ψηφιακό δίσκο στην Κύπρο το 1997 με τον τίτλο «**Ψηφίδες**». Όλα τα έσοδα από τις πωλήσεις δόθηκαν για φιλανθρωπικό σκοπό. Αυτή ήταν και η πρώτη προσωπική δισκογραφική δουλειά του Στέλιου Πισή.

Το 1999 συνεργάστηκε με τη Συμφωνική Ορχήστρα του Κρεμλίνου και το μαέστρο Pavel Onjiannicon στο δεύτερο προσωπικό του δίσκο με τίτλο «**Υπέρβαση**», ο οποίος περιέχει ορχηστρική μουσική. Γι' αυτή τη συνεργασία ο ίδιος λέει: «**Δε φανταζόμουν ποτέ ότι κάποτε θα άκουγα να ερμηνεύει κομμάτια μου μία Συμφωνική Ορχήστρα και μάλιστα τόσο φημισμένη, πραγματικά όταν τα πρωτοάκουσα ήταν σαν όνειρο για μένα**».

Σε εκδήλωση που έγινε τον Μάρτιο του 2000 ο Στέλιος Πισής τιμήθηκε από το Ινστιτούτο Νευρολογίας Και Γενετικής Κύπρου και τον Σύνδεσμο Μυοπαθών Κύπρου για την προσφορά των εσόδων από τις πωλήσεις των δύο δίσκων του στα πλαίσια των εκδηλώσεων του «Telethon» Κύπρου για τις ανάγκες των ασθενών με Μυϊκή Δυστροφία και γενικά για την όλη κοινωνική του προσφορά.

Όλα αυτά τα χρόνια από την αρχή της ενασχόλησης του με τη μουσική και το τραγούδι μέχρι σήμερα έλαβε μέρος σε πά-

Με τον Μάριο Τόκα (1990)

ρα πολλές καλλιτεχνικές εκδηλώσεις και εμφανίστηκε σε κυπριακά τηλεοπτικά κανάλια.

Τα τελευταία χρόνια η κατάσταση της υγείας του σταδιακά επιδεινώθηκε και έτσι τώρα η ασθένεια τον κρατά μόνιμα σ' ένα κρεβάτι, μ' έναν αναπνευστήρα. Παρ' όλα αυτά, συνεχίζει με ενθουσιασμό και μεράκι, χωρίς να τα βάζει κάτω, να δημιουργεί με τη βοήθεια του ηλεκτρονικού υπολογιστή γράφοντας μία-μία νότα με το ποντίκι.

Όπως είπαν οι ειδικοί, καθηγητές μουσικής, επώνυμοι συνθέτες και τραγουδιστές από όλο τον ελληνικό χώρο, οι οποίοι άκουσαν τη δουλειά του, «η μουσική του Στέλιου χαρακτηρίζεται από ποιότητα, γνήσια έμπνευση και ευαισθησία που αγγίζει αμέσως τον

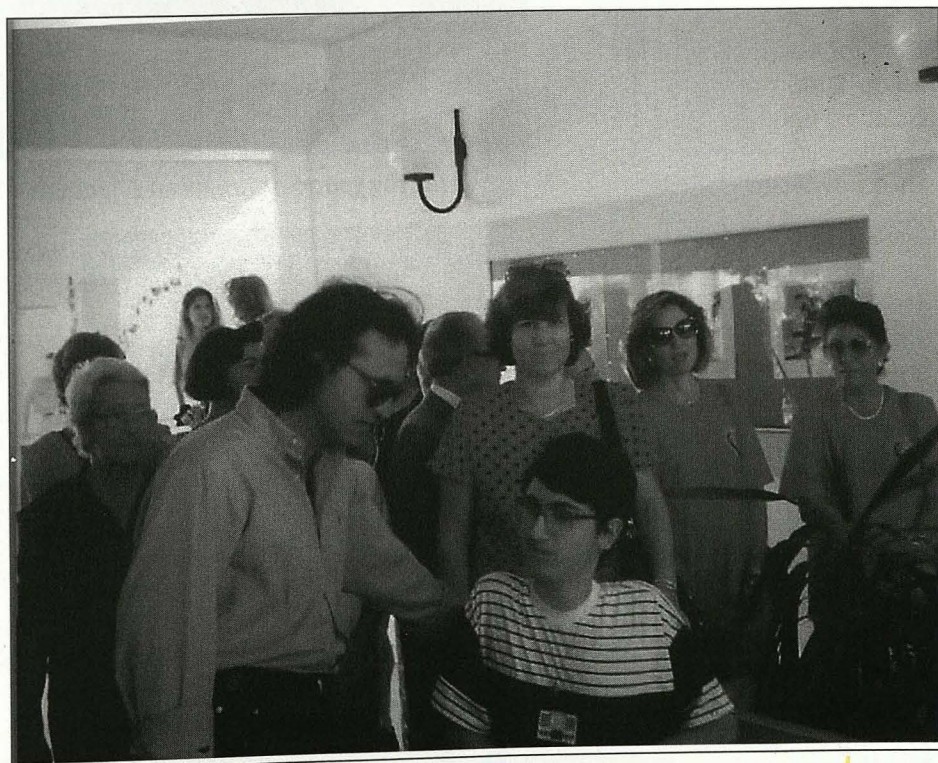
ακροατή». Κι επίσης: «έχει πολύπλευρο ταλέντο, με οποίο είδος μουσικής κι αν καταπιαστεί το αποτέλεσμα είναι υπέροχο».

Τον Ιούνιο του 2005 κυκλοφόρησε ο τρίτος δίσκος του Στέλι-

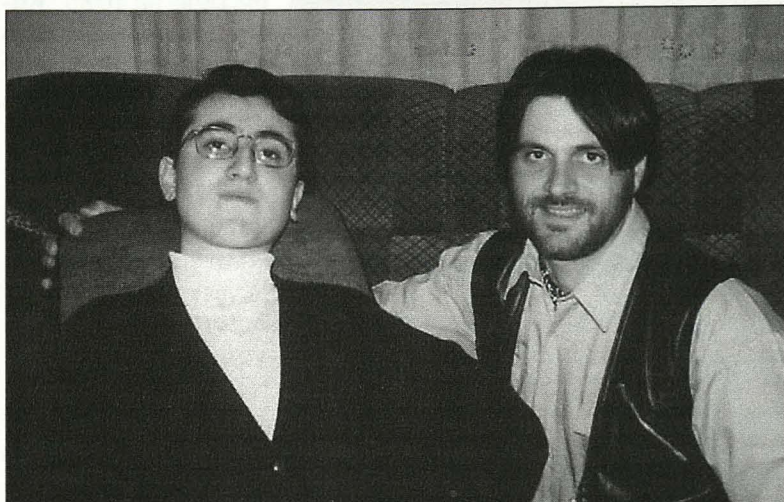
ου Πισή με τίτλο "**Κασταλίας και Σειρήνων**". Ο δίσκος περιλαμβάνει δώδεκα τραγούδια τα οποία γράφτηκαν την περίοδο 1999-2005, σε στίχους του πατέρα του Κλείτου Πισή, αγαπημένων φίλων αλλά και δικούς του. Τα τραγούδια ερμηνεύουν αξιόλογοι Κύπριοι τραγουδιστές καθώς και ο ίδιος ο συνθέτης. Τα έσοδα από τις πωλήσεις του δίσκου, δόθηκαν στην οργάνωση **Γιατροί του Κόσμου** για ενίσχυση των προσπαθειών ανακούφισης

των πληγέντων από το τσουνάμι που έπληξε την νότια Ασία το 2005.

Στις 27 Ιουνίου 2005 απονεμήθηκε στο Στέλιο Πισή το «**Βραβείο Θέλησης**» στα πλαίσια της διοργάνωσης των βραβείων

Με τον Γιώργο Νταλάρα (1991)

Με το μουσικοσυνθέτη Κώστα Κακογιάννη (1999)

«Leaders of the Year Awards 2004 (Κύπρου)», θεσμός που για πρώτη φορά διεξάχθηκε στην Κύπρο. Τιμήθηκαν άτομα του πολιτικού, οικονομικού, αθλητικού, δημοσιογραφικού χώρου καθώς και άτομα για την κοινωνική προσφορά τους, που ψηφίστηκαν από το κοινό σε ψηφοφορία που κράτησε μια βδομάδα.

Ένα χρόνο αργότερα στις 9 Μαΐου 2006 απονεμήθηκε στο Στέλιο το βραβείο «Θέλησης και δύναμης ψυχής» στην πανελλήνια διοργάνωση των βραβείων

Με τον χρυσό ολυμπιονίκη Δημοσθένη Ταμπάκο (2000)

Στέλιος Πισής, Δημοσθένης Ταμπάκος και Μίλτος Πασχαλίδης (2004)

«Leaders of the Year 2005 (Ελλάδας)». Το βραβείο παράλαβε η μητέρα του από την Πρέσβειρα Καλής Θελήσεως της UNESCO Μαριάννα Βαρδινογιάννη στην εκδήλωση απονομής των βραβείων στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών.

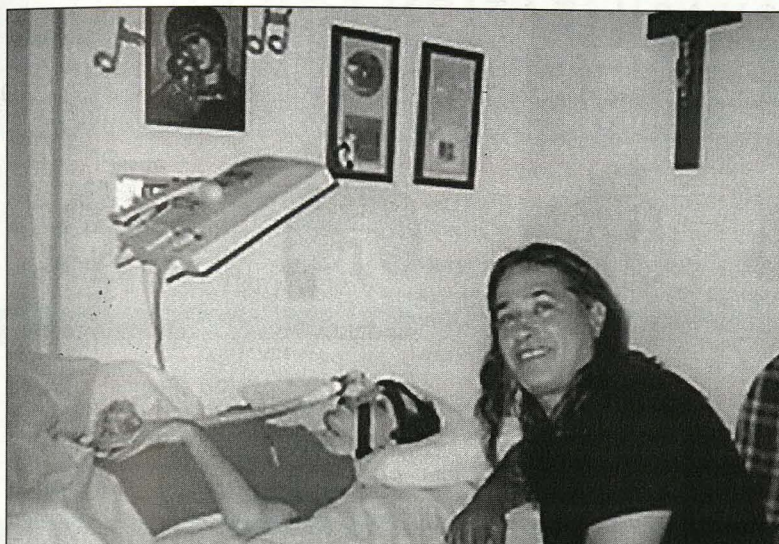
Στις 13 Νοεμβρίου 2006 σε μια μουσική παράσταση με τον τίτλο «Υπέρβαση», που πραγματοποιήθηκε στο Δημοτικό Θέατρο Στροβόλου στη Λευκωσία, παρουσιάστηκε η δουλειά και το μουσικό έργο του Στέλιου Πισή.

Η παράσταση εξελίχθηκε σε

δύο μέρη. Στο πρώτο μέρος η Συμφωνική Ορχήστρα Κύπρου παρουσίασε ορχηστρικά έργα του μουσικοσυνθέτη, υπό τη Διεύθυνση του μαέστρου Σπύρου Πίσουνου. Στο δεύτερο μέρος, ακούστηκαν τραγούδια του Στέλιου Πισή που ερμήνευσαν κύπριοι τραγουδιστές.

Συμμετείχαν φιλικά η ηθοποιός Χριστίνα Παυλίδου και ο ελλαδίτης τραγουδιστής Μιλτιάδης Πασχαλίδης.

Τον Φεβρουάριο του 2007 το ντοκιμαντέρ "Στέλιος"

Με τον Παντελή Θαλασσινό (2003)

των Κώστα Κακογιάννη και Πάμπου Κουζάλη, που αναφέρεται στον άνθρωπο και μουσικό Στέ-

λιο Πισή, προβλήθηκε με μεγάλη επιτυχία, στο 4ο Φεστιβάλ Κυπριακών Ταινιών Μικρού Μή-

κούς και Ντοκιμαντέρ όπου και απέσπασε το βραβείο καλύτερης μουσικής που έγραψε ο ίδιος ο Στέλιος.

Η ταινία βγήκε από τα σύνορα της Κύπρου με πρώτο σταθμό την Αθήνα και το 1ο Διεθνές Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ με θέμα την αναπηρία «Emotion Pictures» (16-18 Ιουνίου 2007, Νέο Μουσείο Μπενάκη). Το φεστιβάλ οργανώθηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα αλό τη Γενική Γραμματεία Επικοινωνίας - Γενική Γραμματεία Ενημέρωσης και το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου.

Στις 8 Αυγούστου 2007 το ντοκιμαντέρ "Στέλιος" προβλήθηκε σε φεστιβάλ ταινιών μικρού μήκους στην Ιταλία.

"ΣΤΕΛΙΟΣ"

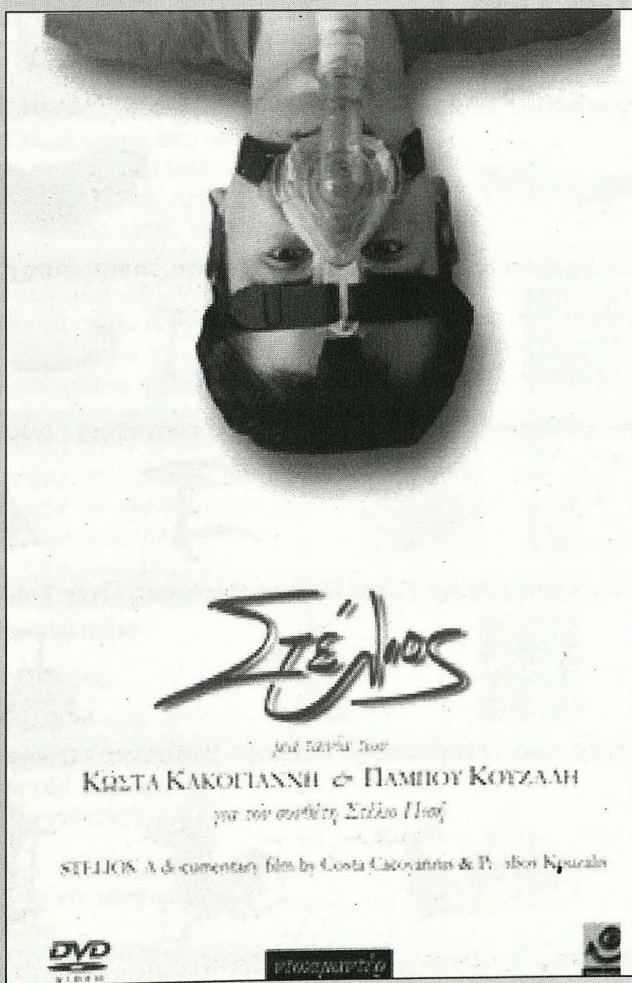
Ένα ντοκιμαντέρ αφιερωμένο στον άνθρωπο και μουσικό Στέλιο Πισή

Το ντοκιμαντέρ "Στέλιος" των Κώστα Κακογιάννη και Πάμπου Κουζάλη προβλήθηκε για πρώτη φορά με μεγάλη επιτυχία στο 4ο Φεστιβάλ Κυπριακών Ταινιών Μικρού Μήκους και Ντοκιμαντέρ τον Φεβρουάριο του 2007 όπου και απέσπασε το βραβείο καλύτερης μουσικής που έγραψε ο ίδιος ο Στέλιος.

Η ταινία βγήκε από τα σύνορα της Κύπρου με πρώτο σταθμό την Αθήνα και το 1ο Διεθνές Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ με θέμα την αναπηρία «Emotion Pictures» (16-18 Ιουνίου 2007, Νέο Μουσείο Μπενάκη). Το φεστιβάλ οργανώθηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα από τη Γενική Γραμματεία Επικοινωνίας - Γενική Γραμματεία Ενημέρωσης και το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου.

Στις 8 Αυγούστου 2007 το ντοκιμαντέρ "Στέλιος" προβλήθηκε σε φεστιβάλ ταινιών μικρού μήκους στην Ιταλία.

Η μουσική του Στέλιου ακούγεται στους δίσκους: **Ψηφίδες του 1997**
Υπέρβαση του 1999
Κασταλίας και Σειρήνων 2005

Στέλλοντας μηνύματα αισιοδοξίας

Συνέντευξη Στέλιου Πισή στη Μαρίνα Σχίζα

Φιλελεύθερος, Κυριακή, 17 Ιουλίου 2005

Ο Στέλιος Πισής αποτελεί μια μοναδική εξαίρεση ανθρώπου και δημιουργού σε παγκόσμιο επίπεδο. Τριάντα χρόνων σήμερα, ζει τα τελευταία πέντε χρόνια καθηλωμένος στο κρεβάτι με αναπνευστήρα καθώς έχει επιδεινωθεί το σοβαρό πρόβλημα μυϊκής δυστροφίας από το οποίο πάσχει εκ γενετής. Με τη βοήθεια του ηλεκτρονικού υπολογιστή γράφει μία-μία νότα με το ποντίκι.

Ο καινούργιος του δίσκος «Κασταλίας και Σειρήνων» ήταν η αφορμή για να τον επισκεφτώ στο σπίτι του στη Λεμεσό. Ένα γωνιακό σπίτι εκεί που τέμνονται οι οδοί Κασταλίας και Σειρήνων. Μια αγαπημένη περιοχή για τον ίδιο καθώς εκεί πέρασε τα παιδικά του χρόνια, εκεί ανακάλυψε το ταλέντο του και εκεί περνά τώρα όλο το χρόνο της ζωής του. Για την ακρίβεια, όλο του το χρόνο τον περνά στο κρεβάτι του υπνοδωματίου του δίπλα από ένα μεγάλο παράθυρο. Η μοναδική επαφή με τη φύση εκείνο το μεγάλο παράθυρο που κοιτάζει σε ένα κομμάτι ουρανό, άλλοτε γαλάζιο, άλλοτε γκριζό, άλλοτε συννεφιασμένο. Και όμως αυτό δεν καθηλώνει τον νεαρό Στέλιο. Αντίθετα, μπαίνοντας στο δωμάτιο του νιώθει την ενέργεια της δημιουργίας, νιώθει το χώρο να σφύζει από ζωή, γεμάτος μουσική. Αυτό είναι το λιγότερο. Ο Στέλιος δίνει μάθημα ζωής, μάθημα αισιοδοξίας και θετικής θεώρησης των πραγμάτων.

Σε όλους μας.

Άρχισες να ασχολείσαι με τη μουσική σε πολύ μικρή ηλικία. Πώς εκδηλώθηκε αυτό το ενδιαφέρον;

Άρχισα να παίζω πιάνο σε ηλικία πέντε, έτσι ξαφνικά. Η αδελφή μου έπαιζε πιάνο και έτσι είχαμε πιάνο στο σπίτι το οποίο μου προκαλούσε το ενδιαφέρον. Είχα επαφή με τη μουσική, άκουγα μουσική.

Ποιά ήταν τα πρώτα ακούσματα;

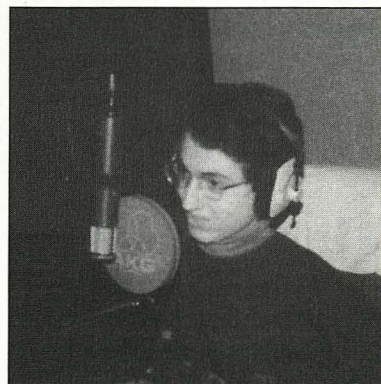
Περισσότερο ήταν τραγούδια ελληνικά που άκουγα στο ραδιόφωνο. Η αδελφή μου έπαιζε και κλασική μουσική στο πιάνο αλλά εμένα μου άρεσαν περισσότερο τα έντεχνα ελαφρολαϊκά τραγούδια. Θυμάμαι μικρός όταν τύγχανε να είμαι μόνος στο σπίτι, έπαιζα με το ένα δάκτυλο τις μελωδίες στο πιάνο τις οποίες έπιανα πολύ εύκολα γιατί, όπως διαπίστωση μετά, είχα πολύ καλό αυτί. Κάποια μέρα με έπιασαν οι γονείς μου να παίζω πιάνο και έτσι ανακάλυψαν το ταλέντο μου. Ήταν απόγευμα και κάθονταν στη βεράντα για τον απογευματινό καφέ όταν άκουσαν μελωδίες να έρχονται από μέσα. Διερωτήθηκαν τι συνέβαινε αφού η αδελφή μου δεν ήταν στο σπίτι. Όταν μπήκαν στο εσωτερικό του σπιτιού, με βρήκαν να παίζω στο πιάνο.

Θυμάσαι τι έπαιζες;

Βέβαια θυμάμαι. Ήταν το τραγούδι Τζαμάικα του Μάνου Λοΐζου το οποίο μου άρεσε πάρα πολύ και ακούγοντας το έμαθα τις νότες.

Πότε άρχισες να κάνεις μαθήματα μουσικής;

Μετά από αρκετά χρόνια. Το πιάνο άρχισε να γίνεται δύσκολο

Από την ηχογράφηση του δίσκου "Ψηφίδες" το 1997

για μένα λόγω του ότι για να παίζεις πιάνο, χρειάζεται πολλή μυϊκή δύναμη. Οι γονείς λόγω του ότι γνώριζαν ποια θα ήταν η πορεία της ασθένειάς μου, δεν ήθελαν να ξεκινήσω πιάνο για να μην αναγκαστώ να το διακόψω. Έτσι μου αγόρασαν ένα μικρό αρμόνιο όταν ήμουν δέκα χρόνων και από τότε ξεκίνησα να παίζω συστηματικά και να κάνω μαθήματα. Ερχόταν στο σπίτι μας ο Σάββας Κωνσταντινίδης ο οποίος μου έκανε μαθήματα, ένας πολύ καλός άνθρωπος και μουσικός με τον οποίο είμαστε φίλοι μέχρι σήμερα. Μου έδωσε πολύ καλές βάσεις, έμαθα να διαβάζω νότες, να γράφω συνθέσεις και σιγά σιγά να μπαίνω με εφόδια και γνώσεις στη μουσική και όχι να ασχολούμαι πρακτικά όπως έκανα μέχρι τότε. Ο δάσκαλος μου ήξερε ότι δεν μπορούσα να γίνω εκτελεστής οργάνου λόγω του προβλήματος μου και μου έδωσε όλες τις Βάσεις που χρειαζόμουν για να συνεχίσω και στη σύνθεση και στην ενορχήστρωση. Εκείνη την περίοδο ανακάλυψα το ταλέντο να τραγουδώ και ένα από τα με-

γαλύτερα μου πρότυπα ήταν ο Νταλάρας. Μάλιστα τραγουδούσα όλα τα τραγούδια του και εμπνεόμουν από αυτό το είδος, το ελαφρολαϊκά, τις μπαλάντες και σε λιγότερο βαθμό από κλασικά κομμάτια, αν και μου αρέσει η κλασική μουσική αλλά πολύ επιλεγμένη.

Όπως;

Είναι πολλοί οι κλασικοί συνθέτες που έχουν μεγάλο ενδιαφέρον. Όμως αγαπώ πολύ τον Στράους γιατί η μουσική του αποπνέει μια αισιοδοξία, αν και πέρασε πολλές δυσκολίες στη ζωή του από ό,τι έχω διαβάσει στη βιογραφία του. Ακούγοντας κάποιος τη μουσική του μπορεί να σκεφτεί ότι ήταν συνέχεια ευτυχισμένος, όμως δεν ήταν έτσι τα πράγματα. Ίσως μέσα από τη μουσική θέλησε να δώσει τη χαρά της ζωής άσχετα από τις δυστυχίες. Ο Σοπέν μου αρέσει πολύ, οι Μότσαρτ, Μπαχ, Μπετόβεν.

Διαβάζεις βιογραφίες δημιουργών;

Παλαιότερα που μπορούσα να κρατώ βιβλίο, διάβαζα πάρα πολύ όλων των ειδών τα βιβλία, τώρα λίγο περιορίστηκα. Το διαδίκτυο είναι όμως μια μεγάλη πηγή πληροφοριών και μου δίνει την ευκαιρία να έχω πρόσβαση σε πάρα πολλά πράγματα.

Τι σε ενδιαφέρει περισσότερο;

Διαβάζω πολύ θρησκευτικά βιβλία, ψυχολογικά, μουσικά, βιογραφίες, τεχνολογίας, βρίσκω ιστοσελίδες που αναφέρονται σε κομπιούτερ και ειδικά σε προγράμματα μουσικής που χρησιμοποιώ.

Πότε άρχισες να συνθέτεις;

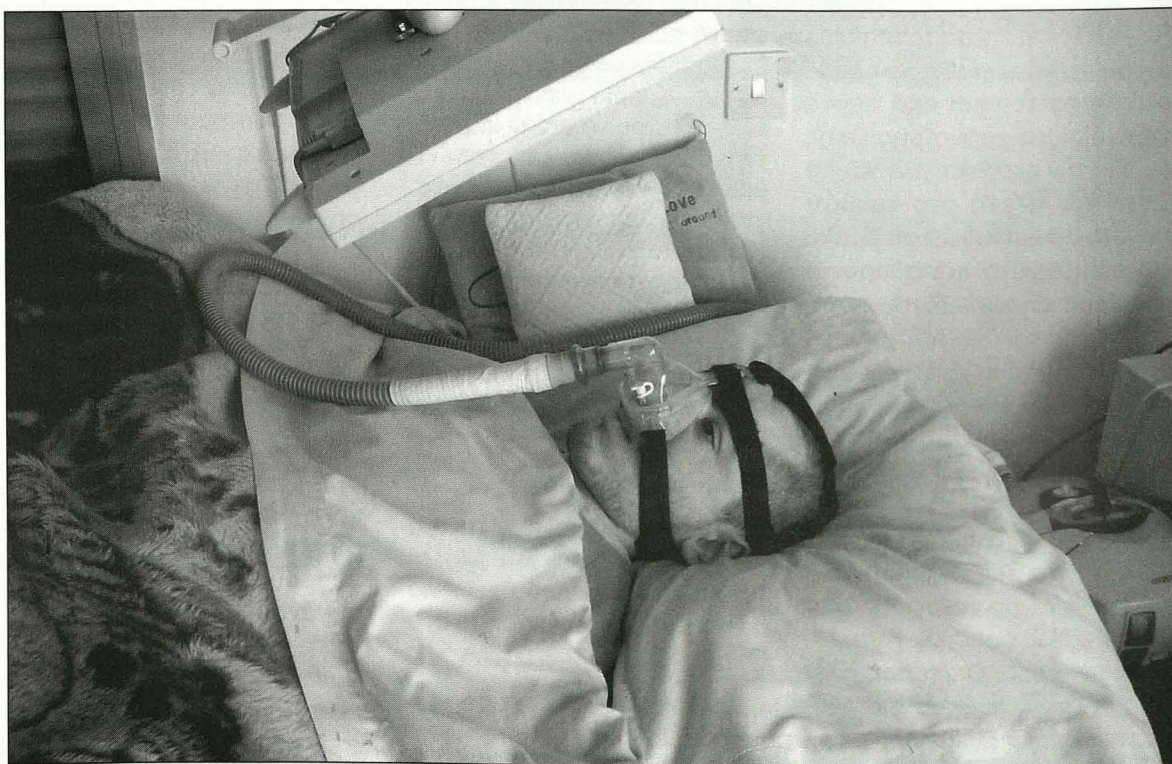
Το πρώτο μου τραγούδι ήταν μια προσευχή που βρήκα γραμμένη σε ένα σελιδοδείκτη. Ήμουν δώδεκα χρόνων όταν μελοποίησα αυτό το κομμάτι. Στη συνέχεια προχώρησα σε άλλους δρόμους, έχω την τύχη ο πατέρας

μου να γράφει στίχους, τους οποίους μου δίνει και μελοποιώ.

Ο τελευταίος σου δίσκος «Κασταλίας και Σειρήνων από πού είναι εμπνευσμένος;

Κασταλίας και Σειρήνων είναι οι δρόμοι του σπιτιού μας. Όταν οι γονείς μου έκτισαν το σπίτι μας πριν πολλά χρόνια, δεν υπήρχαν ονόματα στις οδούς και τους έδωσαν την ευχέρεια να επιλέξουν τις ονομασίες των δρόμων όπου κτίστηκε το σπίτι μας. Εγώ έδωσα αυτό τον τίτλο για συμβολικούς κυρίως λόγους. Εδώ σε αυτό το σπίτι πέρασα τα πρώτα χρόνια της ζωής μου, εδώ μεγάλωσα, αυτός είναι ο χώρος δημιουργίας, εδώ ξεκίνησα να ασχολούμαι με τη μουσική. Είναι ένας πολύ σημαντικός τόπος για μένα.

Τι σε εμπνέει για να γράψεις; Αντιλαμβάνομαι ότι τα ερεθίσματα που έχεις από το τι συμβαίνει έξω από το δωμάτιό σου είναι περιορισμένα...

Ο Στέλιος σήμερα. Σωματικά καθηλωμένος, πνευματικά όμως δραστηριοποιημένος πλήρως

Σ' αυτό το δωμάτιο, σ' αυτό το κρεβάτι, σ' αυτόν τον υπολογιστή και σ' αυτό το αρμόνιο, ο Στέλιος χρησιμοποιώντας σιγά-σιγά το ηλεκτρονικό ποντίκι του υπολογιστή του, με το πείσμα και το πάθος του για τη μουσική και τη ζωή, συνέθεσε τον ύμνο των ανθρώπων και της ζωής

Αυτό όμως δεν με περιορίζει. Όταν έχει κανείς μέσα του τη δύναμη να δημιουργεί, ανακαλύπτει τον τόνο, τον ήχο, το χρώμα από διάφορα μικρά πράγματα που μπορεί να του δώσουν έμπνευση. Ακόμη και βιώματα άλλων ανθρώπων είναι αρκετά για να σου δώσουν το ερέθισμα. Εμπνέομαι δηλαδή και από πράγματα που δεν έχω ζήσει ο ίδιος, από συναισθήματα, από ιδέες άλλων αλλά και από καθαρά δικά μου συναισθήματα.

Το μοναδικό παράθυρο στον έξω κόσμο που έχεις, είναι το παράθυρο στο δωμάτιό σου από όπου βλέπεις τη φύση. Πόσο δύσκολο είναι για σένα;

Δόξα τω Θεώ υπάρχουν και άλλα μέσα όπως το διάβασμα, το διαδίκτυο, η τηλεόραση. Η τεχνολογία δίνει την ευκαιρία στον άνθρωπο να μη νιώθει απομονωμένος όπως ίσως ένοιωθε τα πα-

λιά χρόνια κάποιος κλεισμένος σε ένα δωμάτιο χωρίς να έχει επαφή με τον έξω κόσμο. Η τεχνολογία δίνει πολλά. Η φύση σίγουρα γεμίζει τον άνθρωπο πάρα πολύ και σίγουρα δεν μπορείς να αντικαταστήσεις έναν περίπατο στη φύση με κάτι που θα δεις στην τηλεόραση.

Τι θέλεις να δώσεις μέσα από τη μουσική σου;

Η μουσική είναι ένας τρόπος επικοινωνίας. Είναι σημαντικό να εκφράζω κάποια πράγματα που αισθάνομαι και να μην τα κρατώ για τον εαυτό μου. Θέλω να επικοινωνήσω με τον κόσμο και ίσως να δίνω κάποια μηνύματα στους άλλους.

Τι θα ήθελες να πεις στον κόσμο μέσα από τα δικά σου βιώματα;

Θέλω να στείλω μηνύματα αισιοδοξίας. Βασικά θέλω να περάσω

στον κόσμο έναν τρόπο σκέψης που βάσει του οποίου να μπορεί ο άνθρωπος να υπερβαίνει τις δυσκολίες και τα προβλήματα του, να έχει αισιοδοξία, να έχει θετική θεώρηση της ζωής. Στον τελευταίο μου δίσκο έχω ένα-δυο τραγούδια που εκφράζουν αυτό το πράγμα και το πόσο σημαντικό είναι αυτό που ζει ο άνθρωπος τη δεδομένη στιγμή, το παρόν, χωρίς να ανησυχεί για το μέλλον ή και ακόμα για το παρελθόν. Ο άνθρωπος έχει σήμερα αυτή την αγωνία τι θα γίνει στο μέλλον ή ακόμα και το για το τι έγινε στο παρελθόν που δεν ήθελε να γίνει. Πράγματα τα οποία αντιμετώπισα και εγώ.

Τούτη η μεγάλη αισιοδοξία που έχεις, από πού πηγάζει;

Πηγάζει από την πίστη στο Θεό. Πιστεύω ότι σίγουρα ο άνθρωπος έχει μέσα του πολλές δυνάμεις. Αλλά έρχεται μια δεδομένη

στιγμή που έρχονται καταστάσεις που καθηλώνουν τον άνθρωπο και τον κάνουν να νιώθει ότι δεν έχει άλλες δυνάμεις. Δύσκολες καταστάσεις, αρρώστιες που κάνουν τον άνθρωπο να νιώθει ότι είναι εντελώς μόνος, χωρίς δυνάμεις. Είναι εκείνη τη στιγμή που αντιλαμβάνεσαι ότι πρέπει να ζητήσεις από κάπου αλλού βοήθεια για να μπορέσεις όχι μόνο να αντιμετωπίσεις τις δυσκολίες αλλά και να σκεφτείς αισιόδοξα. Ο άνθρωπος δεν είναι παντοδύναμος. Αν δεν είχα την πίστη στο Θεό, δεν ξέρω πώς θα άντεχα αυτή την κατάσταση.

Με ποιά έννοια αντιλαμβάνεσαι τον Θεό;

Δεν τον φαντάζομαι σαν κάτι αφηρημένο, σαν μια ανώτερη δύναμη. Νιώθω ότι είναι πιο προσωπικός, πιο ανθρώπινος, που υπάρχει σαν οντότητα αλλά δεν μπορούμε να συλλάβουμε με το δικό μας ανθρώπινο μυαλό τι είναι ακριβώς. Ο καθένας τον αντιλαμβάνεται με το δικό του τρόπο, ανάλογα με το πνευματικό επίπεδο του καθενός. Ο κάθε άνθρωπος είναι ένας πομπός και αντιλαμβάνεται τα πράγματα με το δικό του τρόπο.

Πώς χρησιμοποιεις το κομπιούτερ για να γράψεις μουσική;

Υπάρχουν κατάλληλα μουσικά προγράμματα που είναι ειδικά για συνθέτες και ενορχηστρωτές που μου δίνουν τη δυνατότητα να γράφω τις νότες μου με το ποντίκι και παράλληλα να ακούω τι γράφω. Παλαιότερα ο συνθέτης έγραφε τις νότες του στο χαρτί και μετά θα έπρεπε να τις παίξει ο εκτελεστής. Με τις δυνατότητες που παρέχει η τεχνολογία, μπορεί ο συνθέτης να ακούει τι γράφει την ίδια στιγμή που βάζει τη νότα στο χαρτί. Ευκολία για όλους τους άλλους μουσικούς αλλά για μένα είναι ο μοναδικός τρόπος να γράφω.

Γράφεις συστηματικά;

Συνέχεια γράφω, δεν σταματώ. Οι ανησυχίες του δημιουργού νομίζω δεν τελειώνουν. Όσο γράφεις, νιώθεις την ανάγκη να παράγεις πιο πολύ έργο. Βασικά όλα τα κάνω με το συνθεσάιζερ και αυτό μου δίνει τη δυνατότητα να γράφω και να παίζω απευθείας. Βέβαια πολλές μελωδίες τις σκέφτομαι πρώτα και μετά τις γράφω. Αρκετές φορές το βράδυ πριν πάω να κοιμηθώ, μου έρχονται κάποιες μελωδίες και αν έχω τη δυνατότητα, τις γράφω αμέσως ή προσπαθώ να τις θυμηθώ μέχρι να ανάψω το κομπιούτερ.

Ποιό το κριτήριο για να πεις ότι είναι τελειωμένο ένα κομμάτι;

Όταν μπορέσω να μελοποιήσω τους στίχους με τρόπο που να με ικανοποιεί εμένα, τότε νιώθω ότι είναι ολοκληρωμένο το κομμάτι. Απ' εκεί και πέρα μέχρι να μπει σε μια μορφή που ηχητικά να με ικανοποιεί όταν ενορχηστρωθεί, σίγουρα γίνεται αρκετή δουλειά. Είναι μεγάλη δυσκολία να κάνεις τις ενορχηστρώσεις με το ποντίκι επειδή έτσι όπως είναι τα πράγματα, το ζητούμενο δεν είναι απλά να γραφτούν οι σωστές νότες αλλά να δουλέψω στις νότες που γράφω με διάφορες παραμέτρους, κάτι που θέλει και αρκετή υπομονή και καλό αυτί. Κάθε φορά διερωτώμαι πώς θα έπαιζε ένα συγκεκριμένο κομμάτι ο πιανίστας ή ο Βιολονίστας, ο φλαουτίστας κ.λπ. Για να γίνει αυτό χρειάζεται να γίνεσαι ο δημιουργός και ακροατής την ίδια στιγμή.

Τώρα τι γράφεις;

Έχω ήδη τελειώσει ένα καινούριο τραγούδι" στίχοι και μουσική δικόι μου. «Τίποτα πια δεν με τρομάζει», ένα τραγούδι που εμπεριέχει τη θεώρηση μου για τη ζωή. Παράλληλα γράφω άλλα δύο τραγούδια. Γενικά δουλεύω πάνω σε πολλά κομμάτια ταυτόχρονα για να έχω τη δυνατότητα να κάνω αυτό το ταξίδι από το ένα στο άλλο. Έτσι γίνονται τα πράγματα πιο ενδιαφέροντα.

Μηνύματα φίλων του Στέλιου

Σνώρισα τον Στέλιο Πισή στην Κύπρο πριν από μερικά χρόνια και από την πρώτη στιγμή μου έκανε εντύπωση η ευγένεια του. Δεν είχα ακούσει τη μουσική του τότε, την άκουσα μερικά χρόνια μετά και την ακούω ακόμα και μου κάνει εντύπωση πώς καθρεφτίζεται η φυσική ευγένεια του προσώπου του και του χαρακτήρα του μέσα στη μουσική του. Είναι πεντακάθαρα τα τραγούδια του όπως και ο ίδιος.

Είναι ένα παράδειγμα για όλους εμάς τους επαγγελματίες, εντός και εκτός εισαγωγικών, διότι είναι ένας άνθρωπος ο οποίος εκφράζεται μέσα από τη μουσική και ως μόνο στόχο έχει αυτήν ακριβώς την έκφραση και τη μοιρασιά του εσωτερικού του κόσμου με τους άλλους ανθρώπους, κάτι που εμείς οι επαγγελματίες το ξεχνούμε πολύ συχνά και ασχολούμαστε με άλλες πτυχές του επαγγέλματος όπως η προβολή, τα οικονομικά και άλλα έξωκαλλιτεχνικά μέρη της όλης υπόθεσης.

Είναι λοιπόν ένας άνθρωπος ο οποίος με κόστος και με τίμημα και με τεράστια προσπάθεια καταφέρνει μέσα από τη μουσική του να εκφράσει όλο τον πλούσιο εσωτερικό του κόσμο, ο οποίος είναι πάρα πολύ ωραίος όπως πάρα πολύ ωραία είναι και η μουσική του πάντα.

Θα πρότεινα σε όλους να ακούσουν, να μοιραστούν την ψυχή αυτού του ανθρώπου, να ακούσουν τη μουσική του, είναι μία μουσική που μόνο καλό έχει να δώσει στους ανθρώπους και μόνο ουσία.

Αλκίνοος Ιωαννίδης

Σε σχετικά πρόσφατο ταξίδι μου στην Κύπρο, είχα μία εντελώς ξεχωριστή, αξέχαστη εμπειρία. Ο Κώστας Κακογιάννης ο συνθέτης, μακρινός μου συγγενής, με πήγε να επισκεφθώ κάποιο νεαρό συνθέτη στο σπίτι του, τον Στέλιο Πισή. Ο Στέλιος, όπως μου είχε εξηγήσει, που έπασχε από μυϊκή δυστροφία, η οποία τον έχει εντελώς ακινητοποιημένο στο κρεβάτι εδώ και κάποια χρόνια όπου εξακολουθεί να συνθέτει χρησιμοποιώντας μόνο το ποντίκι με φοβερή δυσκολία, προσδευτικά με μεγαλύτερη δυσκολία.

Ήρθα σπίτι του λοιπόν όπου με υποδέχθηκαν οι γονείς του οι οποίοι ήτανε χαμογελαστοί, γεμάτοι ευγένεια, ζωντάνια και με οδήγησαν στο δωμάτιο αυτού του παιδιού, ο οποίος μόνο με τα μάτια κατόρθωσε να συγκεντρώσει λίγο την προσοχή του επάνω μου μ' ένα χαμόγελο, το οποίο, πως να σας το πω, γέμισε το δωμάτιο λουλούδια! Ήτανε τόσο εντυπωσιακά ζωντανός πίσω απ' αυτή την ακινησία του, που δεν τον λυπόσουν, όχι. Και αυτό δε θα το ευχόταν ούτε ο ίδιος. Απλώς εγώ τουλάχιστον τον θαύμαζα. Και κάθε φορά που τον σκέφτομαι τον θαυμάζω διπλά και

παρακολουθώ έστω κι από μακριά τις δραστηριότητες του και χαίρομαι που εξακολουθεί και δημιουργεί και μάλιστα τώρα μαθαίνω ότι θα παρουσιάσει κάποια νέα του τραγούδια. Τον έχω μεσ' την καρδιά μου και του υπόσχομαι κάτι. Όταν ξανάρθω στην Κύπρο δε θα παραλείψω να 'ρθω να τον δω. Στέλιο να 'σαι καλά. Γεια.

Μιχάλης Κακογιάννης

Σκηνοθέτης

Σνώρισα τον Στέλιο πριν αρκετά χρόνια όταν ήταν παιδί.

Αυτό που μου είχε κάνει εντύπωση τότε ήταν η ωριμότητα του, το χιούμορ του, τα αισθήματα του. Ήταν ένα παιδί εντελώς ξεχωριστό, προικισμένο και οι τρόποι και οι αντιδράσεις του δεν έδειχναν καθόλου το Βάρος της ζωής του. Συνδεθήκαμε στενά από τότε.

Σήμερα είναι ένας νεαρός άνδρας γεμάτος αισθήματα, γνώση και τόση ανθρωπιά που εκφράζεται μέσα από τη ζωή του και από την τέχνη του. Ο τρόπος που γράφει μουσική και πολύ περισσότερο ο τρόπος που προσφέρει την εργασία του και την ψυχή του είναι σαν να του περίσσεψε στη ζωή η χάρη του θεού και των ανθρώπων.

Η κλίση του και το ταλέντο του στη μουσική μαζί με τις σπουδές του τον οδήγησαν σε δρόμους εντυπωσιακούς. Ο Στέλιος είναι σήμερα ένας ώριμος συνθέτης που δεν έχει τίποτα να ζηλέψει από τους δασκάλους του και τους ομότεχνους του. Τα τραγούδια του είναι άρτια, εμπνευσμένα, αναδεικνύουν ένα μεγάλο ταλέντο και ένα εσωτερικό πάθος. Είναι πρωτογενής στις συνθέσεις του, επιλέγει τους στίχους με κρίση ενός επαγγελματία μουσικού, είναι πρωτότυπος, πηγαίος.

Άλλοτε δωρικός άλλοτε λυρικός, ακροβατεί με άνεση στη σύνθεση του από τη «Δερύνεια» ως το «Νανούρισμα της Σοφίας» με μέτρο και αυστηρότητα χωρίς ποτέ να καταφεύγει σε μελοδραματισμούς και αφέλειες.

Πλούσιος συνθετικά με πολύ καλές γνώσεις του σύγχρονου τραγουδιού αλλά και σεβασμό στις καταβολές του, που είναι το λαϊκό και έντεχνο Ελληνικό τραγούδι όπως το γνώρισε και το αγάπησε.

Καλή επιτυχία Στέλιο. Η δύναμη σου και το παράδειγμα σου μας δίνει κουράγιο και είναι κοινό όπλο για όλους μας.

Γιώργος Νταλάρας

Πρόλογος στο δίσκο του Στέλιου Πισή "Κασταλίας και Σειρήνων" Αθήνα, Μάιος 2005